

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Suwałkach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Karol Kwiatkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Magda Warakomska

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2019 r. w Suwałkach na rozprawie

sprawy z powództwa **R. T. (1)**

przeciwko **Fabrykom (...) S.A. z siedzibą w O. (...) Oddział w S.**

o ustalenie i sprostowanie protokołu okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy

I. Nakazuje pozwanej **Fabryki (...) S.A. z siedzibą w O. (...) Oddział w S.** aby sprostowała protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy nr (...) sporządzony i zatwierdzony w dniu 21 czerwca 2017r. w ten sposób, że:

1. w pkt 4 protokołu w miejsce zdania: „W pewnym momencie (o godzinie 19:20) nagle wyprostowała się robiąc krok w tył i obróciła się w swoją lewą stronę uderzając głową w palety podnoszone na widłach wózka widłowego przez pracownika B. P. (1) znajdującą się na drodze komunikacyjnej”, nakazuje wpisać zdanie: „W pewnym momencie (o godzinie 19:20) nagle prostując się i obracając się w swoją lewą stronę uderzyła głową w palety podnoszone na widłach wózka widłowego przez pracownika B. P. (1) znajdującą się na drodze komunikacyjnej”;

2. w pkt 5 protokołu w miejsce przyczyny wypadku: „Nieuwaga poszkodowanej podczas wykonywania pracy, wtargnięcie poszkodowanej na drogę komunikacyjną bez wcześniejszego rozejrzenia się” wpisać przyczynę wypadku: „Nieuwaga poszkodowanej podczas wykonywania pracy w bezpośredniej bliskości drogi transportowej”;

3. w pkt 9 protokołu nakazuje wykreślić wniosek o treści: „Zastosować karę porządkową w stosunku do poszkodowanego – upomnienie za wtargnięcie na drogę komunikacyjną”.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddała.

III. Zasądza od pozwanej **Fabryki (...) S.A. z siedzibą w O. (...) Oddział w S.** na rzecz powódki **R. T. (1)** kwotę 120,00 zł. (sto dwadzieścia złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

IV. Zasądza od pozwanej **Fabryki (...) S.A. z siedzibą w O. (...) Oddział w S.** na rzecz Skarbu Państwa / Kasa Sądu Rejonowego w Suwałkach/ kwotę 647,80 zł. (sześćset czterdzieści siedem 80/100) tytułem brakujących kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka R. T. (1) w pozwie skierowanym przeciwko Fabrykom (...) SA w O. (...) Oddział w S. domagała się sprostowania treści protokołu ustalającego okoliczności i przyczyny wypadku przy pracy nr (...) sporządzonego i zatwierdzonego w dniu 21.06.2017r. w ten sposób, aby ustalić, że:

- a. nie wykonała „kroku w tył” co miało spowodować wejście przez nią na drogę komunikacyjną wózków widłowych;
- b. obrócenie się przez nią w lewą stronę na jej miejscu pracy było czynnością normalnie przy tej pracy wykonywaną;
- c. z uwagi na okoliczności zdarzenia nie powinna zostać ukarana karą porządkową - upomnieniem za wtargnięcie na drogę komunikacyjną.

Ponadto domagała się zasądzenia zwrotu kosztów procesu a w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż w Fabryce (...) S.A. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę na stanowisku pomocnika produkcji. W dniu zdarzenia tj. 07 czerwca 2017r. była normalnie dopuszczona do pracy i wykonywania swoich obowiązków. Tego dnia około godz. 19.20 w trakcie wykonywania obowiązków pracowniczych uległa wypadkowi przy pracy co stwierdzono w protokole nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy. Protokół jednak nie odzwierciedla faktycznych zdarzeń z tego dnia oraz błędnie stwierdza, iż ponosi winę za to zdarzenie. W pkt.4 protokołu wpisano bowiem: „... nagle wyprostowała się robiąc krok w tył i obróciła się w swoją lewą stronę uderzając głową w palety podnoszone na widłach wózka widłowego...”. Powyższe zdaniem powódki nie polega na stanie faktycznym. Miejsce pracy, gdzie dokonywała czynności usytuowane było przy drodze jezdnej wózków widłowych i obowiązkiem operatorów wózków każdorazowo było przejechanie obok z wyraźną sygnalizacją obecności wózka. Niewłaściwe usytuowanie stanowiska pracy, zagrażające zdrowiu i życiu pracowników wiadome było służbie bhp i osobom kierującym pracownikami. Nie wykonała żadnego ruchu do tyłu i nie uderzyła się sama głową o palety. Została uderzona w trakcie czynności a wykonywała je zgodnie z instruktażem stanowiskowym. Fakt, że skanowała towary i w związku z tym schyliła się nie może uzasadniać poglądu, że wyprostowanie się przez nią i odwrócenie głowy w lewą stronę było przyczyną zawinioną wypadku. Przede wszystkim skąd miała wiedzieć, że wózek widłowy był w pobliżu, skoro kierująca nim B. P. (1) nie użyła sygnałów dźwiękowych informujących o swojej obecności, a ponadto skąd mogła wiedzieć, że nie może się wyprostować, bo na wysokości jej głowy są palety?. W ocenie powódki zapis w pkt. 5 protokołu: „...nieuwaga poszkodowanej podczas wykonywania pracy, wtargnięcie poszkodowanej na drogę komunikacyjną bez wcześniejszego rozejrzenia się”, nie polega na stanie faktycznym. Nie wtargnęła na drogę komunikacyjną, gdyż czynności jakie wykonywała musiała czynić tylko w sposób jej wskazany. Miejsce buforowe usytuowane było tak, że nie było możliwości "wtargnięcia" na drogę komunikacyjną - ono było usytuowane na granicy drogi jezdnej. Słowo "wtargnięcie" świadczy jednoznacznie o jej niewłaściwym postępowaniu podczas pracy a jest to nieprawda. Widły z paletami wózka widłowego prowadzonego przez B. P. (1) wystawały poza drogę komunikacyjną (wykonywała ona manewr omijania) i naruszały obszar pracy powódki. I to jest przyczyna wypadku przy pracy jakiego doznała. W pkt. 5 protokołu wpisano, że nie stwierdzono nieprzestrzegania przez pracodawcę przepisów prawa pracy, a w szczególności przepisów i zasad BHP pomimo, iż miejsce pracy powódki było usytuowane tuż przy granicy drogi komunikacyjnej i nie było w żaden sposób od niej odgródzone. W tym punkcie wpisano także, że nie było wykonane badanie krwi, co nie jest prawdą. Leżąc w szpitalu wykonano powódce badanie krwi i gdyby stwierdzono u niej zawartość alkoholu, zakład natychmiast zostałby powiadomiony. Zapis ten sugeruje niezgodne z kodeksem pracy podejście powódki do wykonywanych obowiązków pracowniczych. Zarzuciła również iż w pkt.7 protokołu brak jest uzasadnienia stwierdzenia, że zdarzenie jest wypadkiem przy pracy. Z kolei, w pkt. 9 ppkt.4 protokołu, jak zaznaczyła, została ukarana karą porządkową za wtargnięcie na drogę komunikacyjną. Zdaniem powódki, ukarano

ją za czynność, której nie zrobiła, gdyż ruchy ciała podczas pracy wynikały bezpośrednio z usytuowania stanowiska pracy. Wymierzenie kary stanowi jednoznaczne uznanie jej za winną zdarzenia wypadkowego.

Uzasadniając interes prawny w żądaniu sprostowania protokołu podkreśliła, iż nadal leczy się, a skutki wypadku są długotrwałe i nie ustępują. Wysoce prawdopodobne jest więc to, że będzie korzystała ze świadczeń Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, który z powodu wpisania jej rzekomej winy do protokołu, może odmówić przyznania świadczeń.

Pozwana Fabryki (...) SA w O. (...) Oddział w S. domagała się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu a w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wskazała, iż zapis dotyczący wykonania przez powódkę kroku w tył został zamieszczony na podstawie zeznań świadka zdarzenia B. P. (1) i zbadanych okoliczności zdarzenia. Z zeznań zarówno świadka jak i powódki a także z opisu zdarzenia wynika, że powódka musiała zrobić krok do tyłu. Gdyby było inaczej i zrobiłaby krok do przodu nie przekroczyłaby żółtej linii oddzielającej drogę komunikacyjną od strefy buforowej. Pozostałaby nadal w strefie buforowej bez wchodzenia na ciąg komunikacyjny. Gdyby tylko się wyprostowała nie uderzyłaby w palety znajdujące się na wózku. Taki opis zdarzenia jest logiczny, spójny i w ocenie pozwanej zgodny ze stanem faktycznym przedstawionym przez świadków i wizję lokalną miejsca zdarzenia. Dodatkowo podniosła, że ciąg komunikacyjny jest przeznaczony nie tylko dla wózków widłowych ale także dla pieszych. Każda osoba poruszająca się po ciągu lub będąca w jego pobliżu zobowiązana jest do szczególnej ostrożności i rozwagi w działaniu. Zdaniem pozwanej twierdzeniom powódki, iż nie wykonywała żadnego ruchu i została uderzona w trakcie wykonywania czynności zgodnie z instruktażem przeczą jej zeznania złożone do protokołu bezpośrednio po zdarzeniu (wyjaśnienia i informacje poszkodowanego na okoliczność zaistniałego wypadku), z których wynika jednoznacznie, że „...wyprostowała się i odwróciła głowę w lewą stronę” co spowodowało uderzenie głową w palety. Ponadto opis ten jest zgodny z zeznaniem bezpośredniego świadka zdarzenia - B. P..

Pracodawca wskazał nieuwagę pozwanej jako jedną ze współprzyczyn wypadku. Należyte wykonywanie obowiązków nie zwalnia pracownika z ostrożności i rozwagi w wykonywaniu swoich zadań. Tym bardziej, że powódka miała świadomość, w jakim miejscu realizuje zadania i na jakie niebezpieczeństwa jest narażona. Zarzut ukarania karą porządkową i żądanie zmiany w tym zakresie treści Protokołu (...) wydaje się chybiony. Zapis o zastosowaniu kary porządkowej upomnienia dla powódki za wtargnięcie na drogę komunikacyjną znalazł się w punkcie 9 Protokołu - „Wnioski i zalecenia profilaktyczne”. Oznacza to w praktyce, że są to sugestie dla pracodawcy jakie działania podejmować, aby w przyszłości unikać tego typu zdarzeń. Pracodawca może podejmować różne kroki, które uzna za stosowne i skuteczne, aby chronić zdrowie i życie pracowników. Kolejną kwestią na którą pozwana zwróciła uwagę odnosząc się do kwestii zastosowania kary porządkowej względem powódki, to fakt iż wniosku tego nie wykonano.

Sąd ustalił, co następuje:

R. T. (1) pozostawała zatrudniona w firmie Fabryki (...) SA w O. (...) Oddział w S. przy ul. (...) w S., na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony w okresie od 24.11.2016r. do 23.11.2018r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku pomocnika produkcji w Wydziale Frontów .

/dowód: umowa o pracę k. 13/B akt osobowych/

W dniu 07.06.2017r. R. T. (1) rozpoczęła pracę ok. godziny 14³⁰ na Wydziale Produkcji Frontów w Fabrykach (...) S.A. w O. (...) Oddział w S.. Do jej obowiązków w tym dniu należało przygotowywanie palet z elementami zlokalizowanych w części buforowej (ręczne owijanie ich folią stretch oraz nadawanie lokalizacji przy użyciu skanera). Około godz. 19¹⁵ R. T. (1) owinęła paletę znajdującą się w polu odkładczym, po lewej stronie przy wyjeździe z hali, a następnie będąc w pozycji kucznej (prawdopodobnie na żółtej linii transportowej) przystąpiła do skanowania kodu umieszczonego na palecie. Ok. godz. 19²⁰ nagle prostując się i obracając się w swoją lewą stronę uderzyła głową w palety umieszczone na widłach wózka widłowego obsługiwanego przez inną pracownicę B. P. (1). B. P. (1), która pracuje

na stanowisku kierowcy wózka widłowego miała zamiar wywieźć trzy ułożone kolejno na sobie palety drewniane o szerokości 200 cm, 160 cm oraz 120 cm. Przedmiotowy ładunek wystawał poza obrys obsługiwanego wózka widłowego z mechanicznym napędem podnoszenia. Zbliżając się drogą transportową do bramy wyjazdowej pracownica B. P. (1) zauważyła przeszkody po prawej stronie drogi w postaci wózka widłowego R. T. (1) oraz palety z elementami, które uniemożliwiały przejazd z ładunkiem wystającym poza obrys pojazdu. Postanowiła ominąć przeszkody z ładunkiem uniesionym na wysokość ok 1,5 m od poziomu posadzki. Pracownica, tj. B. P. (1) nie uprzedziła sygnałem dźwiękowym R. T. (1) o chęci wykonania zamierzonego manewru. W konsekwencji, R. T. (1) zaskoczona pojawieniem się wózka widłowego w bezpośredniej bliskości jej stanowiska pracy nagle prostując się i obracając się w swoją lewą stronę uderzyła głową w transportowany ładunek, doznając urazu w postaci wstrząśnienia mózgu oraz powierzchownego urazu powłok głowy.

/Dowód: Dokumentacja dotycząca ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy k. 5-11, szkic sytuacyjny k. 58, 113, zeznanie powódki R. T. (1) w charakterze strony na rozprawie w dniu 25.02.2019r. - protokół skrócony rozprawy z dnia 25.02.2019r. k. 114-115, zeznania świadków: B. P. (1), - protokół skrócony rozprawy z dnia 7.11.2018r. k. 60-60v, D. S. - protokół skrócony rozprawy z dnia 7.11.2018r. k. 60v, P. W. - protokół skrócony rozprawy z dnia 12.12.2018r. k. 86v-87v, materiał poglądowy k. 65-65v, 81-82, 91-91v, karta zlecenia wyjazdu zespołu ratownictwa medycznego k. 71, notatki urzędowe k. 74-75, kopia akt PR Ds. (...).2017 Prokuratury Rejonowej wS. k. 91-104v, opinia biegłego z zakresu BHP T. W. (1) k. 122-126/

Zespół powypadkowy powołany przez pracodawcę ustalił, iż krytycznego dnia praca R. T. (1) polegała na przygotowywaniu palet z elementami, które później przewożone były na wydział montażu. Czynności jakie wykonywała to owijanie palet folią stretch i nadawanie lokalizacji za pomocą skanera. Około godziny 19:15 R. T. owijała paletę w miejscu buforowym po lewej stronie przy wyjeździe z hali, następnie skanowała kod lokalizacji umieszczony na przygotowanej palecie. Podczas wykonywania tych czynności stała pochylona nad paletą na żółtej linii oddzielającej drogę komunikacyjną z polem buforowym. W pewnym momencie (o godzinie 19:20) nagle wyprostowała się robiąc krok w tył i obróciła się w swoją lewą stronę uderzając głową w palety podnoszone na widłach wózka widłowego przez pracownika B. P. (1) znajdującą się na drodze komunikacyjnej.

Zespół powypadkowy ustalił następujące przyczyny wypadku:

- Nieuwaga poszkodowanej podczas wykonywania pracy, wtargnięcie poszkodowanej na drogę komunikacyjną bez wcześniejszego rozejrzenia się.
- Wykonywanie manewru podnoszenia ładunku przez kierowcę wózka bez uprzedniego użycia sygnału dźwiękowego, mimo że widziała poszkodowaną bezpośrednio za podnoszonym ładunkiem
- Zła organizacja pracy polegająca na pozostawianiu palet z elementami na drodze komunikacyjnej utrudniając przejazd.

oraz zawarł wskazania w podpunktach o treści:

- stwierdzono nieprzestrzeganie przez pracodawcę następujących przepisów prawa pracy, w szczególności przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy lub innych przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia: nie stwierdzono,
- stwierdzono, że wyłączną przyczyną wypadku było naruszenie przez poszkodowanego pracownika przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa: nie stwierdzono,

- nie stwierdzono stanu nietrzeźwości albo użycia przez poszkodowanego pracownika środków odurzających lub substancji psychotropowych przyczyniających się w znacznym stopniu do powstania wypadku przy pracy: nie były wykonywane badania krwi.

Jednocześnie w treści wniosków i zaleceń profilaktycznych zespół powypadkowy zawarł m.in. wskazanie do zastosowania w stosunku do poszkodowanej kary porządkowej – upomnienie za wtargnięcie na drogę komunikacyjną (art. 211 pkt 2 kp).

Pracodawca po rozpoznaniu zastrzeżeń R. T. (1) do protokołu powypadkowego odmówił jego sprostowania.

/dowód: protokół z dnia 21.06.2017r. nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy k. 10-11, pismo R. T. (1) z dnia 31.07.2017r. k. 16-17, pismo pracodawcy z dnia 14.08.2017r./

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powódka R. T. (1) domagała się sprostowania protokołu powypadkowego z dnia 21 czerwca 2017r. nr (...), które to powództwo należy niewątpliwie do kategorii powództw o ustalenie, którego podstawę stanowi art. 189 k.p.c.

Zgodnie z art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. W wypadku zatem wystąpienia z żądaniem znajdującym oparcie w przywołanym przepisie podstawową kwestią podlegającą rozstrzygnięciu Sądu jest istnienie interesu prawnego po stronie zgłaszającego żądanie. Dopiero ustalenie, iż interes taki zachodzi uzasadnia dokonanie dalszej merytorycznej oceny zgłoszonego roszczenia.

Zauważyć w tym miejscu należy, że przez "interes prawny" w znaczeniu art. 189 k.p.c. rozumieć należy istniejącą potrzebę uzyskania korzyści w sferze prawnej czy też, inaczej rzecz ujmując, potrzebę uzyskania wyroku odpowiedniej treści, wywołaną rzeczywistym naruszeniem albo zagrożeniem określonej sfery prawnej. Udzielenie ochrony przez sąd następuje tylko wówczas, gdy po stronie podmiotu ochrony tej żądającego, interes prawny w jej uzyskaniu rzeczywiście zachodzi (w tym zakresie por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08 maja 2000 r. sygn. akt V CKN 29/00 opubl. w zbiorze orzecznictwa LEX nr 52427). Interes prawny, o którym mowa w art. 189 k.p.c., nie może być przy tym rozumiany subiektywnie, tj. według odczucia powoda, ale obiektywnie, tj. na podstawie rozumnej oceny sytuacji, w której powód występuje z tego rodzaju powództwem. Interes prawny powoda musi być ponadto zgodny z prawem i zasadami współżycia społecznego, jak również z celem, któremu służy art. 189 k.p.c. (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 listopada 2002 r. sygn. akt II CKN 1047/00 opubl. w zbiorze orzecznictwa LEX nr 75344).

W okolicznościach sprawy niniejszej istnienie po stronie powódki interesu prawnego w dochodzeniu zgłoszonego żądania uznał Sąd za niewątpliwie. Pozwany nie uwzględnił zastrzeżeń i uwag powódki do protokołu powypadkowego nr (...) stąd też powódka ma interes prawny w żądaniu sprostowania protokołu, które to ustalenia w zakresie okoliczności i przyczyn wypadku mogą mieć wpływ m.in. na dochodzone w przyszłości świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego.

Stosownie do treści art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz.U.2018 poz. 1376 ze zm.) za wypadek uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

W swym podstawowym kształcie nieszczęśliwe zdarzenia, z tytułu których przysługują świadczenia z zabezpieczenia społecznego, zwane wypadkami, odznaczają się pewnymi szczególnymi cechami odróżniającymi od wypadku jako ogólnego pojęcia rodzajowego. Ich opis zawiera takie określenia, jak „nagle zdarzenie”, „przyczyna zewnętrzna” oraz „związek z najszerzej rozumianym zatrudnieniem”. Potocznie, można wnosić, że chodzi o przyczynę znajdującą się poza zdarzeniem, działającą z zewnątrz, a nie o czynnik tkwiący wewnątrz, w istocie zdarzenia, przy czym tego elementu definicji nie należy rozumieć dosłownie, lecz jako konieczność, by w zespole przyczyn rozstrzygających o szkodliwym skutku była również przyczyna zewnętrzna, tj. taka, bez której zdarzenie nie nastąpiłoby.

Wymaganie istnienia zewnętrznej przyczyny wypadku tłumaczy się w orzecznictwie jako konieczność, by pochodziła „z zewnątrz” organizmu poszkodowanego; inaczej mówiąc, by skutek nie był wyłącznie rezultatem zadziałania przyczyn wewnętrznych, rozumianych zawsze jako samoistne schorzenia istniejące wewnątrz organizmu pracownika (por. przede wszystkim uchwałę składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 1963 r., III PO 15/62, OSNCP 1963 nr 10, poz. 215). W tym znaczeniu wypadek może być spowodowany każdym czynnikiem, nie wykluczając działań samego poszkodowanego, z wyłączeniem jednak jego cech psychofizycznych mogących stanowić wewnętrzną przyczynę szkody, określanych jako podatność na zachorowanie lub istnienie samoistnego schorzenia (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1958 r., 3 CR 1230/58, PiP 1960 nr 12, s. (...); wyroki Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 1962 r., I CR 54/62, OSNCP 1963 nr 12, poz. 262 oraz z dnia 16 grudnia 2004 r., II UK 83/04, OSNP 2005 nr 14, poz. 215). Zewnętrzność przyczyny wypadku jednolicie została sprowadzona do warunku pochodzenia spoza organizmu pracownika. Stwierdzenie, że doszło do wypadku, zawsze wymaga więc ustalenia, że na organizm poszkodowanego zadziałał jakiś czynnik zewnętrzny i że ten czynnik spowodował uraz. Zwraca się uwagę na pojmowanie „zewnętrzności” w podwójnym znaczeniu, z których w jednym uznawano ją za cechę zdarzenia będącego wypadkiem („wypadek wywołany przyczyną zewnętrzną”), a w drugim znaczeniu rolę przyczyny zewnętrznej przypisywano wypadkowi jako przyczynie powstałej szkody na osobie pracownika („uraz spowodowany czynnikiem zewnętrznym”).

/por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 11 września 2014 r. II UK 593/13/

W sprawie niniejszej sporny był ten element definicji wypadku, który odnosi się do zewnętrzności jego przyczyny, czyli okoliczności doprowadzających do wypadku oraz przyczyny urazu – pracodawca stał na stanowisku, iż skutek w postaci urazu R. T. (1) wynikał m.in. z nieuwagi poszkodowanej podczas wykonywania pracy, wtargnięcia poszkodowanej na drogę komunikacyjną bez wcześniejszego rozejrzenia się.

Odnosnie pierwszego elementu – okoliczności doprowadzających do zdarzenia, to nie ulega w ocenie Sądu wątpliwości, iż doszło do niego podczas wykonywania przez R. T. (1) zwykłych czynności pracowniczych. Okoliczności te były bezsporne pomiędzy stronami.

Niekorzystne dla powódki ukierunkowanie postępowania powypadkowego było natomiast konsekwencją ustalenia przez zespół powypadkowy, iż do wypadku doszło m.in. z powodu nieuwagi poszkodowanej podczas wykonywania pracy, wtargnięcia poszkodowanej na drogę komunikacyjną bez wcześniejszego rozejrzenia się.

Stwierdzenie to było efektem uznania przez pracodawcę wersji przebiegu zdarzenia podanej przez B. P. (1), która w dniu 20.06.2017r. zeznała wobec członków zespołu powypadkowego, iż gdy podnosiła ładunek, poszkodowana zrobiła krok na drogę komunikacyjną obracając się w stronę w/w i uderzyła głową w podnoszone palety (por. wyjaśnienia i informacje świadka wypadku k. 6).

Taki przebieg krytycznego zdarzenia B. P. (1) potwierdziła również zeznając przed Sądem (por. protokół skrócony rozprawy z dnia 7.11.2018r. k. 60-60v).

W opozycji do powyższej relacji pozostają depozycje powódki R. T., która zarówno przed członkami zespołu powypadkowego (por. wyjaśnienia i informacje poszkodowanego, k. 5), jak i przed Sądem (por. informacyjne wysłuchanie powódki R. T. (1) na rozprawie w dniu 7.11.2018r. - protokół skrócony rozprawy z dnia 7.11.2018r. k.

59-59v, zeznanie powódki R. T. (1) w charakterze strony na rozprawie w dniu 25.02.2019r. - protokół skrócony rozprawy z dnia 25.02.2019r. k. 114-115) zeznała, iż gdy podniosła się po zakończeniu czynności owijania folią palety i skanowania, nie zrobiła kroku w tył w kierunku strefy komunikacyjnej.

Pozostałe dowody osobowe nie pozwoliły na rozstrzygnięcie rozbieżności w relacjach poszkodowanej w wypadku i B. P.. W szczególności przesłuchani świadkowie: D. S. i P. W. nie byli, jak wynika z ich relacji, bezpośrednimi świadkami krytycznego zdarzenia, a wiedzę o jego przebiegu znają wyłącznie od powódki i B. P..

Z powyższych względów również materiały policyjne sporządzone na okoliczność interwencji w związku ze zgłoszonym wypadkiem uwzględniają wersje zdarzenia prezentowane przez w/w (por. notatki urzędowe k. 74-75).

Także relacje członków zespołu ratownictwa medycznego wezwanego na miejsce wypadku w dniu 7.06.2017r. (por. pismo Wojewódzkiej (...) w S. z dnia 20.11.2018r. k. 70, karta zlecenia k. 71, zeznania świadków; D. S., G. K., P. K. - k. 86v) nie pozwoliły na potwierdzenie którejkolwiek z powyższych wersji; świadkowie ci zasłonili się niepamięcią z przebiegu interwencji.

Do akt sprawy dołączono dokumentację pogładową sporządzoną przez funkcjonariuszy policji na miejscu zdarzenia (k. 65-65v, 81-82, 91-91v), jednak jak zarzuciła powódka, dokumentacja ta nie oddaje rzeczywistego umiejscowienia palet na drodze komunikacyjnej i strefie buforowej jaki miał miejsce w chwili wypadku.

Ponadto ustalono, iż kontrolę u pozwanego pracodawcy w związku z przedmiotowym zdarzeniem przeprowadziła również Państwowa Inspekcja Pracy.

Jak wynika z Protokołu Kontroli Państwowej Inspekcji Pracy z dnia 29.09.2017r. (k. 97- 101), inspektor pracy ustalił następujące przyczyny wypadu:

- Zła organizacja pracy polegająca na pozostawieniu na drodze komunikacyjnej wózka widłowego z paletą oraz ładunkiem, co utrudniało przejazd innego wózka widłowego. Być może niewystarczająca ilość miejsca na polu buforowym, przy którym doszło do wypadku. Podczas kontroli w dniu 28.09.2017 r. inspektor pracy stwierdził, że część palet ustawiona była poza polem buforowym na drodze transportowej - za żółtą linią.
 - Wykonanie przez kierowcę wózka widłowego B. P. (1) niedozwolonego manewru podczas transportu pustych palet, tj. uniesienie widel wózka widłowego i transportowanych palet na wysokość ok. 1,5 nad poziom posadzki, co jest niezgodne z instrukcją transportu wewnątrzzakładowego. Zgodnie z zakładową Instrukcją bhp organizacji transportu wózkami z napędem silnikowym i zasad ruchu na drogach wewnątrzzakładowych, opracowaną przez P. W. - insp. ds. bhp i zatwierdzoną w dniu 25.04.2017 r. przez dyrektora zakładu, punkt III podpunkt 14: „Transport materiałów na wózkach z podnośnikami jest dozwolony na widłach opuszczonych na wysokości 30 cm oraz z masztem odchylonym do tyłu.” W punkcie VI Czynności zabronione, kierowcy wózka zarażania się m.in.: „podnoszenia i opuszczania ładunku, gdy w pobliżu znajdują się osoby postronne, kierowania wózkiem z widłami uniesionymi nad podłożem ponad 30 cm”.
- Brak użycia sygnału dźwiękowego przez kierowcę wózka widłowego i nie ostrzeżenie poszkodowanej, która nie widziała manewru podnoszenia ładunku na wysokość 1,5 m i znajdowała się bezpośrednim sąsiedztwie wózka widłowego i jego ładunku.
- Zaskoczenie niespodziewanym zdarzeniem. W czasie, gdy poszkodowana wykonywała swoje czynności bezpośrednio przy jej stanowisku pracy nie było wózka widłowego z ładunkiem uniesionym na wys. ok. 1,5 m nad poziom posadzki. Poszkodowana nie została ostrzeżona sygnałem dźwiękowym przez kierowcę wózka widłowego, który znalazł się tuż obok poszkodowanej. Poszkodowana nie widziała, że w okolicy jej stanowiska pracy znalazł się wózek widłowy i nie była świadoma powstałego zagrożenia, tuż przez wypadkiem pochylała się nad paletą z elementami. Praca ta wymaga pochylania się i stałego przemieszczania, także tyłem. Praca polegająca na nadawaniu lokalizacji za pomocą skanera także wymaga pozycji wymuszonej - pochylania się i przemieszczania.

- Brak wymogu stosowania przez pracowników środka ochrony indywidualnej głowy - hełmu ochronnego przy pracach jakie wykonywała w dniu wypadku poszkodowana i na jej stanowisku pracy. Zgodnie z punktem III podpunkt 18 zakładowej instrukcji bhp organizacji transportu wózkami z napędem silnikowym i zasad ruchu na drogach wewnętrzzakładowych: „W przypadkach, gdy występuje zagrożenie dla życia lub zdrowia, np. przy wysokim składowaniu, kierowca i osoby bezpośrednio uczestniczące w czynnościach transportowych mają obowiązek pracować w hełmach ochronnych.”

Z uwagi na powyższe rozbieżności Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu (...) na okoliczność ustalenia przyczyn wypadku przy pracy z dnia 07.06.2017r. z udziałem powódki R. T. (1) oraz czy R. T. (1) w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 07.06.2017r. naruszyła przepisy dotyczące ochrony życia i zdrowia (i jakie) oraz, czy naruszenie to było wyłączną przyczyną wypadku przy pracy.

Jak wynika z treści opinii biegłego T. W. (k. 122-126), do wypadku doszło na Wydziale Produkcji Frontów w Fabryce (...) S.A. w O. (...) Oddział w S. przy ul. (...) w S.. Niestety pomimo obowiązku wynikającego z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie ustalania okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy (Dz.U. NR 105, poz. 870) przed sporządzeniem dokumentacji fotograficznej przez zespół powypadkowy dokonano zmian miejsca wypadku, co obecnie uniemożliwia w sposób precyzyjny ustalenie stanu drożności dróg komunikacyjnych, ilości miejsca na polach odkładczych (buforowych) oraz dokładne miejsce wykonywania pracy przez poszkodowaną w chwili wypadku. Z treści protokołu nr (...)r. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy wynika, iż prawa część drogi transportowej prowadzącej przez bramę do hali zewnętrznej była zastawiona w sposób uniemożliwiający przejazd wózkiem widłowym z ładunkiem wystającym poza jego obrys. Poszkodowana pracowała w strefie buforowej w bezpośredniej bliskości drogi transportowej.

Na podstawie dokumentacji fotograficznej przedstawionej na karcie 91 akt sprawy ustalono, iż na terenie hal magazynowych nie zapewniono dróg dla pieszych, przy drogach transportowych, które powinny zapewniać możliwość bezpiecznej komunikacji. Powyższe powoduje, iż spora część palet (przeznaczonych do owinięcia) składowana jest na polach odkładczych (buforowych) bezpośrednio przy linii odgradzającej od „dróg”, po których poruszają się maszyny transportowe. Jakakolwiek chwilowa niedyspozycja pracowników wykonujących czynności przy w/w paletach, spowodowana np. zasłabnięciem, potknięciem, utratą równowagi, czy też po prostu (tak jak w ocenianej sytuacji) zmiana pozycji ciała pracownika, stwarza bezpośrednio zagrożenie dla życia i zdrowia tych osób pracujących w sąsiedztwie transportowanego ładunku.

Zespół powypadkowy w protokole nr (...)r. dotyczącym ustalenia okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy nie określił szerokości drogi transportowej, przy której, w dniu 07.06.2017r. doszło do wypadku przy pracy. Zeznania świadków wskazywały na szerokość w granicach 400 - 500 cm. B. P. (1) zeznała - karta 60 akt sprawy, iż w dniu wypadku miała zamiar wywieźć trzy ułożone kolejno na sobie palety drewniane o szerokości 200 cm, 160 cm oraz 120 cm (brak danych dotyczących długości poszczególnych palet). Przedmiotowy ładunek wystawał poza obrys obsługiwanego wózka widłowego z mechanicznym napędem podnoszenia. Należy zaznaczyć, iż standardowy wymiar palety wynosi 80 x 120 cm. Spotykane są różne wymiary palet drewnianych, przeważnie ze zmienną szerokością oraz stałą długością, lecz z reguły obie wartości nie przekraczają wartości 120 cm, tj. nie powodują wystawiania poza obrys wózka, co przekłada się na lepszą widoczność i poprawę bezpieczeństwa. Pracownica B. P. (1), w celu ominięcia przeszkody postanowiła kontynuować transport kołowy z ładunkiem uniesionym na wysokości ok. 1,5 m, będąc w bezpośredniej bliskości poszkodowanej, nie informując jej o istniejącym zagrożeniu (ostrzegania sygnałem dźwiękowym lub głosem).

Na podstawie przedłożonych akt sprawy ustalono, iż poszkodowana, w dniu wypadku, tj. 07.06.2017r. nie stosowała środków ochrony głowy, w postaci hełmu ochronnego.

Jak wynika z wniosków opinii, do wypadku przy pracy w dniu 07.06.2017r. z udziałem powódki R. T. (1) doszło wskutek następujących przyczyn:

a) Zastawienia drogi transportowej na Wydziale Produkcji Frontów w Fabryce (...) S.A. w O. (...) Oddział w S., w sposób eliminujący możliwość bezpiecznego transportu palet dużych gabarytów z wykorzystaniem wózka widłowego z mechanicznym napędem podnoszenia.

Zgodnie z art. 207 § 2 pracodawca jest obowiązany chronić zdrowie i życie pracowników przez zapewnienie bezpiecznych i higienicznych warunków pracy przy odpowiednim wykorzystaniu osiągnięć nauki i techniki. W szczególności pracodawca jest obowiązany:

- organizować pracę w sposób zapewniający bezpieczne i higieniczne warunki pracy,
- zapewniać przestrzeganie w zakładzie pracy przepisów oraz zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, wydawać polecenia usunięcia uchybień w tym zakresie oraz kontrolować wykonanie tych poleceń,
- reagować na potrzeby w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa i higieny pracy oraz dostosowywać środki podejmowane w celu doskonalenia istniejącego poziomu ochrony zdrowia i życia pracowników, biorąc pod uwagę zmieniające się warunki wykonywania pracy,
- zapewnić rozwój spójnej polityki zapobiegającej wypadkom przy pracy i chorobom zawodowym uwzględniającej zagadnienia techniczne, organizację pracy, warunki pracy, stosunki społeczne oraz wpływ czynników środowiska pracy.

Ponadto zgodnie z § 68 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. z 2003 r. Nr 169, poz. 1650 ze zmianami oraz z 2011 r. Nr 173, poz. 1034), materiały i inne przedmioty, zwane dalej „materiałami”, powinny być magazynowane w pomieszczeniach i miejscach do tego przeznaczonych.

W związku z powyższym, zdaniem biegłego niedopuszczalne jest składowanie wyrobów (palet) w miejscach do tego nie przeznaczonych, tj. na drogach transportowych.

Wykonywania pracy przez B. P. (1) - kierowcę wózka widłowego z mechanicznym napędem podnoszenia, w sposób łamiący przepisy oraz zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, bez zachowania należytej ostrożności, tj. z ładunkiem uniesionym na widłach na wysokości ok. 1,5 m będąc w bezpośredniej bliskości poszkodowanej, nie informując jej o istniejącym zagrożeniu (ostrzegania sygnałem dźwiękowym lub głosem)

B. P. (1) zeznała, iż w dniu wypadku miała zamiar wywieźć trzy ułożone kolejno na sobie palety drewniane o szerokości 200 cm, 160 cm oraz 120 cm. Przedmiotowy ładunek wystawał poza obrys obsługiwanego wózka widłowego z mechanicznym napędem podnoszenia. Pracownica B. P. (1), w celu ominięcia przeszkody postanowiła kontynuować transport kołowy z ładunkiem uniesionym na wysokości ok. 1,5 m, będąc w bezpośredniej bliskości poszkodowanej, nie informując jej o istniejącym zagrożeniu.

Zgodnie z zakładową instrukcją bezpieczeństwa i higieny pracy organizacji transportu wózkami z napędem silnikowym i zasad ruchu na drogach wewnątrzzakładowych, opracowaną przez inspektora ds. bhp P. W., z dnia 25.04.2017r. transport materiałów na wózkach z podnośnikami jest dozwolony na widłach opuszczonych na wysokości 30 cm oraz z masztem odchylonym do tyłu. W punkcie VI kierowcy wózka zabrania się, m.in.; podnoszenia i opuszczania ładunku, gdy w pobliżu znajdują się osoby postronne, kierowania wózkiem z widłami uniesionymi nad podłożem ponad 30 cm - ustalenia inspektora pracy w protokole z kontroli nr rej.: (...) - (...) - (...) - Pt/17, z dnia 29.09.2017r. - karta 98 v akt sprawy.

Ponadto należy zaznaczyć, iż zgodnie z § 8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 10 maja 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy użytkowaniu wózków jezdniowych z napędem silnikowym (Dz.U. Nr 70, poz. 650 ze zmianami z 2003 r. Nr 65, poz. 603), ładunki transportowane wózkami powinny być rozmieszczone i zamocowane tak, aby nie stwarzały zagrożeń wypadkowych.

b) Brak wymogu stosowania przez pracowników wykonujących prace w pobliżu wózków widłowych z mechanicznym napędem podnoszenia, środków ochrony indywidualnej głowy

Zgodnie z pkt III podpunkt 18 zakładowej instrukcji bezpieczeństwa i higieny pracy organizacji transportu wózkami z napędem silnikowym i zasad ruchu na drogach wewnątrzzakładowych, opracowaną przez inspektora ds. bhp P. W., z dnia 25.04.2017r. w przypadkach, gdy występuje zagrożenie dla życia i zdrowia, np. przy wysokim składowaniu, kierowca i osoby bezpośrednio uczestniczące w czynnościach transportowych mają obowiązek pracować w hełmach ochronnych - ustalenia inspektora pracy w protokole z kontroli nr rej.: (...) - (...) - (...) - Pt/17, z dnia 29.09.2017r. - karta 99 akt sprawy. Ponadto w tabeli nr 2 załącznika nr 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. z 2003 r. Nr 169, poz. 1650 ze zmianami oraz z 201 r. Nr 173, poz. 1034), jako rodzaje prac, przy których wymagane jest stosowanie środków ochrony indywidualnej głowy wskazano, m.in. prace w sąsiedztwie urządzeń do podnoszenia.

W ocenie biegłego stosowanie przez poszkodowaną, w dniu wypadku hełmu ochronnego mogłoby w sposób znaczący zmniejszyć ciężkość doznanych przez nią obrażeń głowy.

c) Nieuwaga poszkodowanej podczas wykonywania pracy w bezpośredniej bliskości drogi transportowej.

Odpowiadając na pytanie Sądu, czy R. T. (1), w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 07.06.2017r. naruszyła przepisy dotyczące ochrony życia i zdrowia (i jakie) oraz, czy naruszenie to było wyłączną przyczyną wypadku przy pracy, biegły wskazał, iż zgromadzony materiał dowodowy w przedmiotowej sprawie nie daje podstaw do jednoznacznego stwierdzenia, iż poszkodowana w wypadku przy pracy, tj. R. T. (1) naruszyła przepisy dotyczące ochrony życia i zdrowia. Nie zmienia to jednak faktu, iż poszkodowana posiadająca wymagane szkolenia z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz uprawnienia do obsługi wózków jezdniowych z mechanicznym napędem podnoszenia powinna zastosować się do ogólnie obowiązujących zasad bhp i zwrócić szczególną uwagę w miejscach wyznaczonych dróg transportowych.

Zważywszy na fakt, iż biegły sądowy z zakresu BHP w sporządzonej opinii przedstawił kategoryczne stanowisko co do pytań Sądu, Sąd uznał przedmiotową opinię za dowód stanowczy i wiarygodny dla potrzeb rozstrzygnięcia sprawy. Opinia ta została bowiem sporządzona w zgodzie z przepisami prawa, zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Ponadto biegły analizował dostępną dokumentację wypadkową, analizował relacje bezpośrednich uczestników krytycznego zdarzenia, a wszystko to odniósł do obowiązujących przepisów wewnątrzzakładowych i o charakterze powszechnym z dziedziny bezpieczeństwa i higieny pracy.

Sąd umożliwił stronom zgłaszanie zastrzeżeń do sporządzonej opinii, jednakże zastrzeżenia nie zostały złożone.

Z opinii tej zatem kategorycznie wynika, iż zgromadzony materiał dowodowy w przedmiotowej sprawie nie daje podstaw do jednoznacznego stwierdzenia, iż poszkodowana w wypadku przy pracy, tj. R. T. (1) naruszyła przepisy dotyczące ochrony życia i zdrowia.

W czasie, gdy R. T. wykonywała swoje czynności bezpośrednio przy jej stanowisku pracy nie było wózka widłowego z ładunkiem uniesionym na wys. ok. 1,5 m nad poziom posadzki. Powódka nie została ostrzeżona sygnałem dźwiękowym przez kierowcę wózka widłowego, który znalazł się tuż obok niej. R. T. (1) nie widziała, że w okolicy jej stanowiska pracy znalazł się wózek widłowy i nie była świadoma powstałego zagrożenia, tuż przez wypadkiem pochyliła się przeciw nad paletą z elementami, które streczowała i skanowała.

Powódka relacjonując przebieg zdarzenia nie użyła określenia iż zrobiła krok w tył jakie znalazło się w punkcie 4 protokołu powypadkowego opisującym okoliczności wypadku. Stanowisko to stanowczo podtrzymała również przez Sądem. Odmienne relacja B. P. (1) jest, zdaniem Sądu, wątpliwa co do rzeczywistego opisu przebiegu wypadku. Wszak to B. P. była najbardziej zainteresowana w pomniejszeniu swojego udziału w przebiegu wypadku, z obawy przez grożącymi jej konsekwencjami porządkowymi za naruszenie zasad bezpiecznej pracy.

Dlatego też nieuzasadnione, w ocenie Sądu, jest określenie w protokole wypadkowym, iż R. T. wtargnęła na drogę komunikacyjną.

Wobec powyższego pkt 4 protokołu powypadkowego z dnia 21.06.2017r. zawiera niezgodne ze stanem faktycznym stwierdzenie: „W pewnym momencie (o godzinie 19:20) nagle wyprostowała się robiąc krok w tył i obróciła się w swoją lewą stronę uderzając głową w palety podnoszone na widłach wózka widłowego przez pracownika B. P. (1) znajdującą się na drodze komunikacyjnej”, podczas gdy R. T. (1) po wyprostowaniu się i obróceniu się w swoją lewą stronę uderzyła głową w palety podnoszone na widłach wózka widłowego przez pracownika B. P. (1) znajdującą się na drodze komunikacyjnej.

W konsekwencji nieprawidłowo określona jest także jedna z przyczyn wypadku wskazanych w pkt 5 przedmiotowego protokołu: „Nieuwaga poszkodowanej podczas wykonywania pracy, wtargnięcie poszkodowanej na drogę komunikacyjną bez wcześniejszego rozejrzenia się”.

Zespół powypadkowy bezpodstawnie także sformułował wniosek nr 4 w pkt 9 protokołu o treści: „Zastosować karę porządkową w stosunku do poszkodowanego- upomnienie za wtargnięcie na drogę komunikacyjną.

Wszystkie te mankamenty podlegają zatem naprawie poprzez nakazanie pozwanemu pracodawcy, aby:

- w pkt 4 protokołu w miejsce zdania: „W pewnym momencie (o godzinie 19:20) nagle wyprostowała się robiąc krok w tył i obróciła się w swoją lewą stronę uderzając głową w palety podnoszone na widłach wózka widłowego przez pracownika B. P. (1) znajdującą się na drodze komunikacyjnej”, wpisał zdanie: „W pewnym momencie (o godzinie 19:20) nagle prostując się i obracając się w swoją lewą stronę uderzyła głową w palety podnoszone na widłach wózka widłowego przez pracownika B. P. (1) znajdującą się na drodze komunikacyjnej”;

- w pkt 5 protokołu w miejsce przyczyny wypadku: „Nieuwaga poszkodowanej podczas wykonywania pracy, wtargnięcie poszkodowanej na drogę komunikacyjną bez wcześniejszego rozejrzenia się” wpisał przyczynę wypadku: „Nieuwaga poszkodowanej podczas wykonywania pracy w bezpośredniej bliskości drogi transportowej”;

- w pkt 9 protokołu wykreślił wniosek o treści: „Zastosować karę porządkową w stosunku do poszkodowanego – upomnienie za wtargnięcie na drogę komunikacyjną”.

O powyższym na podstawie art. 189 kpc orzeczono w pkt I sentencji wyroku.

Sąd nie znalazł podstaw do uznania za uzasadnione żądania powódki ustalenia, iż obrócenie się przez nią w lewą stronę na jej miejscu pracy było czynnością normalnie przy tej pracy wykonywaną. Jak zostało bowiem wyżej wykazane, powódka posiadająca wymagane szkolenia z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz uprawnienia do obsługi wózków jezdniowych z mechanicznym napędem podnoszenia powinna zastosować się do ogólnie obowiązujących zasad bhp i zwrócić szczególną uwagę w miejscach wyznaczonych dróg transportowych. Nieuwaga powódki (i będące jej wynikiem obrócenie się przez nią w lewą stronę na jej miejscu pracy) podczas wykonywania pracy w bezpośredniej bliskości drogi transportowej było jedną z przyczyn, które doprowadziły do wypadku przy pracy z dnia 7.06.2017r. Podkreślić jednak należy iż nie zostało stwierdzone, że wyłączną przyczyną wypadku było naruszenie przez poszkodowanego pracownika przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

Dlatego też jedynie w zakresie tego żądania powództwo zostało oddalone (pkt II sentencji wyroku).

W przedmiocie kosztów procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c.

Z uwagi na to, że powódka uległa jedynie w nieznacznej części swojego roszczenia na pozwanego został wyłożony obowiązek poniesienia kosztów procesu w całości.

Sąd uznał zatem, iż Fabryki (...) S.A. z siedzibą w O. (...) Oddział w S. mają obowiązek zapłacić na rzecz powódki R. T. (1) kwotę 120,00 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, na podstawie § 9 ust. 1pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.) - punkt III sentencji wyroku.

Ponadto pozwana Fabryki (...) S.A. z siedzibą w O. (...) Oddział w S. została zobowiązana do zapłaty na rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego w Suwałkach kwoty 647,80 zł. – tytułem brakujących wydatków w sprawie – koszty opinii biegłego (art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2019 r. poz. 785) - pkt IV sentencji wyroku.

SSR Karol Kwiatkowski